

'IL-LHUD' FL-EVANĠELJU SKONT SAN ĠWANN

Rev. Dr Martin Micallef ofm cap

Ir-Raba' Evanġelju, magħruf aktar bħala l-Evanġelju skont San Ġwann, jirreferi għal-'Lhud' [bil-Grieg: *hoi loudaioi*] madwar sebghin darba, f'kuntrast mal-Evanġelji Sinottiċi fejn dawn jissemmew madwar seba' darbiet biss. Numru ta' studji fuq dan is-sugġett ivarjaw sewwa minn xulxin fil-konklużjonijiet tagħhom.¹ Dan jurina li mhux faċli twieġeb għall-mistoqsija

min huma 'il-Lhud' fl-Evangġelju skont San Ġwann. F'dan l-artiklu, għalhekk, ser nippruvaw naraw kif jahsbuha diversi studjużi ta' dan l-Evangġelju meta jitkellmu fuq din it-tema ċentrali fin-narrattiva tar-Raba' Evangġelju. Filwaqt li naghmlu dan ser neżaminaw ukoll dak li r-Raba' Evangġelista għandu x'għidilna fuq din l-istess tema.

Il-mistoqsija ta' min huma 'il-Lhud' f'dan l-Evangġelju tista' tiġi fformulata wkoll b'xi haġa li fiha nfisha tidher xi ftit banali, jiġifieri jekk għandniex niktbu l-kelma 'il-Lhud' jew il-Lhud, bil- jew mingħajr *inverted commas*. Jekk niktbu 'il-Lhud' bl-*inverted commas*, allura din il-kelma tirreferi għal grupp li jiehu rwol rappreżentattiv f'dan l-Evangġelju. Jekk iżda niktbu *il-Lhud* mingħajr l-*inverted commas*, b'din il-kelma, allura, inkunu qed nirreferu għall-poplu Lhudi.²

Jekk iżda nippruvaw ninterpretaw 'il-Lhud' permezz tat-tieni għażla, jiġifieri, li San Ġwann kien qed jirreferi għall-poplu Lhudi, nispiċċaw ngħidu li dan l-Evangġelju jaq' taht il-kategorija ta' anti-Semitismu, jiġifieri, li dan hu Evangġelju li johloq attakk u mibgħeda kontra l-poplu Lhudi.³ Konkluzjoni bħal din iżda hija biss għodda f'idejn min matul iż-żmien ipprova jinterpreta dan l-Evangġelju għal għaniġiet li jmorru

kontra l-poplu Lhudi.⁴

Numru ta' studjużi huma tal-fehma li bil-kelma *hoi Ioudaioi*, ir-Raba' Evangġelista kien qed jirreferi għal grupp żgħir ta' mexxejja Lhud f'Ġerusalem, u mhux għall-poplu kollu.⁵ Il-problema b'din l-interpretazzjoni hija li f'Ġw 6,41-52 'il-Lhud' li jissemmew hawnhekk niltaqgħu magħhom fil-Galilija u mhux f'Ġerusalem. Studjużi oħra bħal M. Lowe,⁶ jissuggerixxu li 'il-Lhud' f'San Ġwann huma dawki li kienu joqogħdu fil-Lhudija, imma din il-pożizzjoni wkoll tiġi kkontestata minħabba dak li fil-Kapitlu 6, li fih jissemmew il-Lhud, hu ambjentat fil-Galilija u mhux f'Ġerusalem.

Studjużi oħrajn, għalhekk, jikkonkludu li l-kelma 'il-Lhud' f'dan l-Evangġelju ma tirreferiex għal xi nies li kienu jgħixu f'xi reġjun partikulari ta' Izrael, iżda din il-kelma tintuża biex tisser persuni li baqgħu m'emmnux f'Ġesù bħala l-Mibgħut tal-Missier.⁷ Dan ifisser li 'il-Lhud' f'San Ġwann hija kategorija letterali u mhux referenza għal xi poplu partikulari.

Fid-dawl ta' din il-pożizzjoni, irridu noqgħodu ħafna attenti x'tip ta' konkluzjonijiet naslu għalihom meta nitkellmu fuq dan is-sugġett li hu wiehed mill-aktar delikati, speċjalment meta nqisu

l-istorja xejn sabiha bejn l-Insara u l-Lhud f'dawn l-aħħar elfejn sena.⁸

Is-Superjorità ta' Ġesù

Studji fuq l-Evangġelju skont San Ġwann ippubblikati lejn l-aħħar tas-Seklu 20 tefgħu dawl gdid fuq kif u għal min inkiteb dan l-Evangġelju li fit-tradizzjoni bikrija nisranija gie msejjah bħala 'l-Evangġelju Spiritwali'.⁹ Skont dawn l-istudji, ir-Raba' Evangġelju nkiteb għall-komunità, li ngħatat l-isem tal-'komunità ta' San Ġwann', li kienet f'konflikt mas-Sinagoga minħabba t-twemmin tagħhom f'Ġesù Kristu bħala Alla.¹⁰

L-ebda evidenza esterna mgħandna sabiex nikkonfermaw din l-ipotesi fuq l-oriġini tal-kitba ta' dan l-Evangġelju. L-uniku haġa li għandna huwa l-Evangġelju nnifsu li jrid iservi bħala 'tieqa' li minnha nistgħu nittawlu biex naraw xi ħjiel dan jista' joffrilna fuq il-ħajja ta' din il-komunità nisranija.

F'din il-perspettiva, l-Evangġelju skont San Ġwann jinqara fuq żewġ livelli. Fuq livell minnhom għandna l-personaġġi li jissemmew fin-narrattiva ta' dan l-Evangġelju, bħalma huwa Ġesù, id-dixxipli, il-Lhud u tant oħrajn. Min-naħa l-oħra, għandna wkoll is-sitwazzjonijiet li minnhom kienet għaddeja l-komunità ta' San Ġwann fit-tmien l-Ewwel Seklu W.K., liema sitwazzjonijiet huma

pproġettati fuq il-hajja ta' Ġesù u l-personaġġi l-oħra li jissemmew fin-narrattiva.

Fid-dawl ta' dan kollu, dawk l-istudjużi li aċċettaw din il-perseptiva tal-orgini tal-kitba ta' dan l-Evanġelju jzommu wkoll li l-Evanġelju skont San Ġwann ma nkitbx f'daqqa minn persuna waħda, jiġifieri minn dak li l-istess Evanġelju jsejjaħlu 'id-dixxiplu l-maħbub.' Minflok, dan l-Evanġelju baqa' jizdied b'mod li dawn iż-żiedet jirriflettu s-sitwazzjonijiet ta' konflitt li l-komunità ta' San Ġwann kellha mas-Sinagoga.¹¹

F'dan il-proċess tal-kitba tar-Raba' Evanġelju, jidher li filwaqt li noti mit-twemmin Lhudi ġew ippreservati, fl-istess hin, issawbu wkoll

aspetti ġodda minn dan il-wirt. Dan seħħ bħala tweġiba għall-konflitt li l-komunità ta' San Ġwann kellha mal-'Lhud'.¹²

Fost dawn l-aspetti ġodda hemm ix-xhieda tal-Iskrittura, it-tifsira tat-Tempju u tal-Festi Lhud, l-awtorità ta' Mosè, il-wegħda tas-salvazzjoni u l-qawmien għall-hajja ta' dejjem, l-ghoti tal-manna mis-sema u oħrajn. F'dawn l-elementi kollha, Ġesù jiġi ppreżentat bħala dak li hu superjuri jekk mhux ukoll dak li qed jieħu l-post dawn l-istituzzjonijiet, personaġġi jew festi tal-'Lhud'.¹³

Hekk, per eżempju, l-episodju ta' meta Ġesù jidhöl fit-Tempju ta' Ġerusalemm u jara lil dawk

li kienu qeghdin ibieghu annimali u jsarrfu l-flus, l-Evanġelista Sinottiċi jirrakuntawh lejn l-aħħar tal-hajja ta' Ġesù, meta huwa jasal Ġerusalemm. L-Evanġelista San Ġwann, iżda, għażel li jinkludi dan l-episodju bħala parti min-narrattiva tiegħu imma b'differenza importanti. Huwa ttrasporta dan l-episodju għall-bidu tan-narrattiva minflok lejn l-aħħar. Dan juri li għal San Ġwann l-episodju huwa wieħed programmatiku fit-teoloġija tiegħu.¹⁴

Fid-dawl ta' dan, mela, it-Tempju, il-post fejn jgħammar Alla, donnu jitlef l-importanza tiegħu mal-Inkarnazzjoni: "u l-Verb sar bniedem u għammar fostna,

u ahna rajna l-glorja tieghu, il-glorja li għandu bhala Ibnu l-wahdieni mimli bil-grazzja u l-verità” (Ġw 1,14). Mal-Inkarnazzjoni, mela, Alla qed jgħammar f’Ibnu Ġesù, li l-ġisem tieghu hu t-Tempju veru. Hekk jispjega Ġesù stess meta jgħid: “Hottu dan it-tempju, u fi tlitt ijiem nerga’ ntellgħu” (2,19). L-Evangelista mbagħad jispjega li Ġesù hawnhekk “tkellem fuq it-tempju tal-ġisem tiegħu” (v.21).

Aktar tard, imbagħad, fil-laqgħa li Ġesù kellu mal-mara Samaritana huwa jispjegalha li l-post tal-qima vera mhuwiex f’Ġerusalem jew fuq il-muntanja Garizim, imma “tiġi siegħa, anzi issa hi, meta dawk li tassew jaduraw jibdedw jaduraw lill-Missier fl-ispirtu u l-verità” (4,23). Dan il-kliem irridu norbtuh ma’ dak li naqraw fl-aħħar cena, meta Ġesù jispjega li Hu hu l-verità: “Jiena hu t-Triq, il-Verità u l-Ħajja” (14,5). Mela li tadura lil Alla fl-ispirtu u l-verità jfisser li tadura lil Alla permezz tal-persuna ta’ Ibnu Ġesù li hu l-istess verità.

Fid-diskors li jsegwi l-miraklu tat-tkattir tal-hobż, Ġesù johloq kuntrast bejn il-manna mogħtija mis-sema u l-hobż ġdid mogħti mis-sema. Huwa jispjega lil-‘Lhud’ li “mhux Mosè takom il-hobż mis-sema, iżda Missieri jagħtikom il-hobż tassew mis-sema” (6,32). Ġesù jfisser dan il-kliem meta jgħid li l-hobż tassew

mis-sema “huwa ġismi” (v.51). Mhux biss, imma dan il-hobż tassew mis-sema, jiġifieri Ġesù nnifsu, huwa superjuri għal dak li kielu missirijiethom fid-deżert. F’kuntrast mal-manna li missirijiet ‘il-Lhud’ li kienu qed jisimghuh, kielu u mietu, min jiekol minn dan il-hobż haj “jgħix għal dejjem” (v.51).¹⁵

F’siltiet differenti, imbagħad, bħal Ġw 9,27-33 ir-Raba’ Evangelista b’mod sottili jippreżenta s-superjorità ta’ Ġesù fuq Mosè, xi haġa li ‘il-Lhud’ ma kinux lesti li jaċċettaw. Din it-tema hija diġà mħabbra fil-Prologu fejn naqraw: “Alla ta l-Liġi permezz ta’ Mosè imma l-grazzja u l-verità seħħew permezz ta’ Ġesù Kristu” (1,17). Fis-sentenza ta’ wara din, u li biha jagħlaq il-Prologu, naqraw: “Lil Alla għadu hadd ma rah; imma għarrafhulna l-Iben il-wahdieni ta’ Alla, li hu fi hndan il-Missier” (v.18).

Dan il-kliem ġie mfisher fid-dawl ta’ din il-kontroversja li titratta s-superjorità ta’ Ġesù fuq Mosè. Mosè kien talab lill-Mulej Alla biex jurih wiċċu. Imma l-Mulej irrifjuta li jilqa’ din it-talba għaliex hadd ma seta’ jara lil Alla u jibqa’ haj, kif naqraw f’Eż 33,20. L-Evangelista San Ġwann, iżda, jinfurmana li hemm eċċezzjoni waħda għal dan: l-Iben ta’ Alla: “Lil Alla għadu hadd ma rah; imma għarrafhulna l-Iben il-wahdieni ta’ Alla,

li hu fi hndan il-Missier” (1,18). B’dan il-kliem, u b’mod tassew sottili, mela, ir-Raba’ Evangelista qed jippreżentalna lil Ġesù bhala superjuri għal Mosè.¹⁶

Siltiet bħal dawn jagħtuna hjiel tal-polemika li jidher li kien hemm bejn il-komunità ta’ San Ġwann u s-Sinagoga. L-Evangelista, fil-fatt, bħal donnu jzomm id-distanza tiegħu u tal-qarrejja ‘l bogħod minn dak kollu li hu Lhudi. Dan isehh b’expressjonijiet bħal “l-Għid tal-Lhud”¹⁷ jew “il-festa tal-Lhud.”¹⁸ Espressjonijiet bħal dawn jagħtuna indikazzjoni li dawn il-festi m’għadhomx jappartjenu aktar lill-komunità nisranija li għalihom inkiteb dan l-Evangelju. Minflok, dawn huma biss festi ‘tal-Lhud.’

L-Antagonisti ta’ Ġesù

B’dan f’moħna mhijiex sorpriża, mela, meta ngħidu li r-Raba’ Evangelista jippreżenta ‘il-Lhud’ bhala l-antagonisti ewlenin ta’ Ġesù. L-Evangelista jinfurmana sa minn kmieni fin-narrattiva, li ‘il-Lhud’ kienu jippersegwitaw lil Ġesù: “għalhekk il-Lhud ħraxu għal Ġesù, għax f’jum is-Sibt kien jagħmel hwejjeġ bħal dawn” (5,16). L-Evangelista jurina wkoll kif huma ma jifhmux lil Ġesù: “Qalu l-Lhud: ‘Jaqaw se jneħħi hajtu b’idejh dan? Għax qal li ‘Fejn sejjer jien intom ma tistgħux tiġu.’” (8,22). Huma jippruvaw

ihaġġruh: “Għalhekk il-Lhud qabdu l-gebel biex iwaddbuhulu, imma Ġesù nħbielhom u ħareġ mit-tempju” (8,59).

B’xi mod, ‘il-Lhud’ huma wkoll responsabbli għall-arrest u l-mewt ta’ Ġesù: “is-suldati u l-kaptani tagħhom flimkien mal-għases tal-Lhud, qabdu lil Ġesù u rabtuh” (18,12). Hekk ukoll fil-proċess ta’ Ġesù quddiem Pilatu, l-Evangelista jikteb: “Minn dak il-ħin ’il quddiem Pilatu beda jfittex kif jehilsu; imma l-Lhud issuktaw jghajtu u jghidu: ‘Jekk teħles lil dan, tiksirha ma’ Ċesari’” (19,12).

‘Il-Lhud’ huma wkoll ipprezentati bhala dawk li

mhumieħ leali lejn il-fidi u t-tradizzjoni tagħhom. Hekk, per eżempju, Ġesù jakkuzahom li ma jħarsux il-Liġi,¹⁹ li mhumieħ tassew ulied Abraham²⁰ u li ma jifhmux l-Iskrittura.²¹

L-aktar haġa li tispikka, iżda, hija l-fatt li ‘il-Lhud’ jibqgħu ma jemmnu f’Ġesù bhala l-mibgħut ta’ Alla.²² Hekk, per eżempju, fil-Kapitlu 5, naqraw li Ġesù jfejjaq raġel f’jum is-Sibt. F’dan l-istes episodju, Ġesù jiddefendi lilu nnifsu kontra l-akkuza miġjuba kontrih li kien kiser is-Sibt meta jghid: “Missieri għadu jaħdem sa issa; mela naħdem jien ukoll” (v.17). Immedjatament wara dan il-

kliem naqraw li “minhabba f’hekk il-Lhud wisq iżjed minn qabel bdew ifittxu li joqtluh, mhux biss għax kien jikser is-Sibt, imma wkoll għax lil Alla kien jghidlu Missieru u jqis ruħu daqs Alla” (v.18).

L-istess nota nergħu niltaqgħu magħha f’10,33 fejn naqraw: “Wegħuh il-Lhud: ‘Mhux għal xi għemil tajjeb irridu nħaġġruk, iżda minhabba d-dagħwa li dgħajt, u għax int, li m’intix ħlief bniedem, qiegħed tagħmel lilek innifsek Alla.’ Meta haħdu lil Ġesù quddiem Pilatu, imbagħad, ‘il-Lhud’ jghidu lill-Gvernatur: ‘Aħna għandna liġi, u skont din il-liġi għandu jmut, għax għamel lilu nnifsu Bin Alla’ (19,7).²³

F’dawn it-tliet testi, ‘il-Lhud’ isemmghu leħinhom kontra Ġesù meta jakkuzawh li hu kien qed jagħmel lilu nnifsu daqs Alla (jew Bin Alla). Bosta studjużi ta’ dan l-Evangelju huma tal-fehma li din l-akkuza kontra Ġesù, li fin-narrattiva ta’ dan l-Evangelju twassal għall-mewt ta’ Ġesù, tirrifletti dak li fil-fatt kien qed jigr madwar is-sena 100 W.K., meta nkiteb dan l-Evangelju.

Fid-dawl ta’ din il-pożizzjoni, allura, il-Komunità ta’ San Ġwann kienet qed tilqa’ l-isfidi mis-Sinagoga filwaqt li kienet qed tagħmel ir-riflessjoni tagħha fuq min hu Ġesù. Ġesù ma kienx sempliċement il-Messija,

imma dan il-Messija hu l-istess Iben ta' Alla.

Hekk tistqarr Marta, oħt Marija f'11,27 meta lil Ġesù tghidlu: "Iva, Mulej, jiena nemmen li inti *l-Messija, l-Iben ta' Alla*, dak li ġie fid-dinja." Filwaqt li f'dik li hija meqjusa bhala l-konkluzjoni oriġinali ta' dan l-Evangelju naqraw: "Dawn inkitbu sabiex intom temmnu li Ġesù hu *l-Messija l-Iben ta' Alla ...*" (20,31).

Il-fatt li t-titlu ta' Messija/Kristu f'dan l-Evangelju jingħaqad mat-titlu l-ieħor ta' Bin Alla jurina li t-titlu ta' *Messija* issa kien qed jieħu tifsira divina. Kien precizament dan il-kontenut li 'il-Lhud' sabu daqshekk offensiv u li aktarx wassal biex il-membri tal-komunità ta' San Ġwann tkeċċew 'il barra mis-sinagogi.²⁴

Ġw 9,22; 12,42; 16,2 huma fil-fatt tliet testi deciżivi li jtkellmu minn din id-deciżjoni min-naħa tal-'Lhud' sabiex "ikeċċu barra mis-sinagoga" [bil-Grieg: *aposunagogos*) lil dawk li jemmnu u jistqarru lil Ġesù bhala l-Messija.

Għalhekk, fl-episodju tal-fejqan tal-ghama mit-twelid, naqraw li l-ġenituri ta' dan l-ghama beżghu jagħtu xhieda "għax il-Lhud kienu ġa ftiehm bejniethom li jekk xi hadd jistqarr li Ġesù hu l-Messija, jiġi mkeċċi barra mis-sinagoga" (9,22). Imbagħad, fl-evalwazzjoni tal-hajja pubblika ta' Ġesù,

naqraw li "hafna mill-kapijiet emmnu fih ukoll, iżda minhabba l-Farizej dan ma stqarrewhx, biex ma jitkeċċewx 'il barra mis-sinagoga" (12,42). Fl-ahħar ċena, imbagħad, Ġesù jħabbar: "ikeċċukom 'il barra mis-sinagoga, mhux biss, imma tasal is-sieġha meta min joqtolkom jahseb li jkun qiegħed jagħti qima lil Alla" (16,2).

'Il-Lhud' fin-Narrattiva tal-Evangelju

'Il-Lhud' jissemmew għall-ewwel darba f'1,19 meta naqraw kif il-mexxejja tal-Lhud ta' Ġerusalem bagħtu

xi qassisin u Leviti jistaqsu lil Ġwanni l-Battista: "Int min int?" 'Il-Lhud' mela, jidhru għall-ewwel darba fin-narrattiva tar-Raba' Evangelju, jistaqsu mistoqsijiet, u hafna mill-kliem tagħhom fl-ewwel għaxar kapitli ta' dan l-Evangelju huwa pprezentat f'forma ta' mistoqsijiet oħra li jqanqlu bosta konfrontazzjonijiet ma' Ġesù. Mhux biss, imma dawn l-istess mistoqsijiet juru li 'il-Lhud' ma kinux lesti li jaċċettaw it-tweġibiet mogħtija lilhom.²⁵

L-ewwel episodju f'Ġerusalem jibda b'referenza għall-festa tal-'Għid tal-Lhud.' Hawnhekk

‘il-Lhud’ jistaqsu lil Ġesù: “X’sinjal se turina li inti tista’ taghmel dan?” (2,18). Wara ghandna l-episodju tal-laqgħa ta’ Nikodemu ma’ Ġesù. Nikodemu hawnhekk hu muri bhala “wiehed mil-kbarat tal-Lhud” (3,1) u li ma jifhimx kliem Ġesù meta dan stiednu biex jitwieled mill-ġdid/gholi [bil-Grieg: *anothen*] (3,7).

Fil-kapitlu 4, fil-laqgħa mal-mara Samaritana, Ġesù jigi identifikat bhala ‘Lhudi’ (v.9). F’dan l-istess episodju, imbagħad, insibu l-unika referenza pożittiva għal-‘Lhud’ f’dan l-Evangelju, meta Ġesù jgħid: “is-salvazzjoni ġejja mil-Lhud” (v.22). Minkejja dan, wiehed m’għandux jeskludi li dan il-vers jagħmel parti mill-ironija ta’ dan l-Evangelista!¹²⁶ Fil-fatt, dan l-Evangelista juża l-kelma ‘Iżrael’ flok

‘il-Lhud’ meta jkun irid jagħti tifsira pożittiva lil din il-kelma.²⁷

Ir-rwol tal-‘Lhud’ f’dan l-Evangelju ma jìgix stabilit qabel 5,16.18 fejn huma jagħmlu l-ewwel attentat biex joqtlu lil Ġesù. B’danakollu, il-kliem “wisq iżjed minn qabel” f’din is-sentenza - “u minhabba f’hekk il-Lhud wisq iżjed minn qabel bdew ifittxu li joqtluh” - jagħtina x’nifhmu li digà kien hemm attentati oħra min-naħa ‘tal-Lhud’ biex joqtlu lil Ġesù.

Il-Kapitlu 6 jiftaħ b’nota ta’ festa oħra tal-Lhud: “Kien qorob l-Għid, il-festa tal-Lhud” (v.4), imma din id-darba Ġesù jibqa’ l-Galilija. Hawnhekk, l-ostilità kontra Ġesù tinhass aktar. L-Evangelista l-ewwel isejjah lin-nies bhala “il-folla” [bil-Grieg: *oklos*]²⁸ li jqisu lil Ġesù bhala profeta filwaqt li

jippruvaw jagħmluh sultan wara li jkattar il-hobż (v.15). Fil-v.41, ‘il-folla’ iżda ssir ‘il-Lhud’ li jibdedw igergru kontra Ġesù bhalmha għamlu missirijethom fid-deżert.²⁹

Il-Kapitlu 7, imbagħad, jerga’ jiftaħ b’referenza għall-festa oħra: “Kienet qorbot għal-Lhud il-festa tal-Għerejjex” (v.2). Mill-bidu nett ta’ dan l-episodju naqraw li l-livell ta’ ostilità kontra Ġesù issa kien żdied sewwa: “Wara dan, Ġesù baqa’ jdur fil-Galilija, għax ma riedx joqgħod idur fil-Lhudija billi l-Lhud kienu qegħdin ifittxu li jotqluh” (v.1), filwaqt li fil-v.13 nerġgħu naqraw: “hadd ma kien jitkellem fuqu bil-miftuh, għax kienu jibzġghu mil-Lhud.”³⁰

Fil-Kapitlu ta’ wara, imbagħad, Ġesù ta’ San Ġwann jagħmel wahda mill-aktar akkużi horox kontra

‘il-Lhud’ meta jghidilhom:
“Intom ġejjin minn missierkom,
li hu x-xtian” (8,44).³¹ Lejn
tmiem din il-kontroversja,
Ġesù jistqarr: “Tassew tassew,
nġhidilkom, qabel ma kien
Abraham, jiena hu” (v.58).
Huwa hawn li ‘il-Lhud’ “qabdu
l-ġebel biex iwaddbuhulu” (v.59)
ghaliex l-espressjoni “Jiena hu”
[bil-Grieg: *ego eimi*] tirreferi
għall-istess isem ta’ Alla. B’din
l-espressjoni, mela, Ġesù mill-
ġdid kien qed jiddentifika lilu
nnifsu bhala Alla.³²

Il-Kapiltu 9, ir-raġel ġhama
mit-twelid li ġie mfejjaq minn
Ġesù jiġi interrogat l-ewwel
mill-ġirien. Wara dawn jehduh
għand il-Farizej (v.13), sakemm
bla ebda spjegazzjoni, fil-v.18 il-
Farizej isiru ‘il-Lhud’ li jkomplu
l-interrogazzjoni tagħhom fuq
l-identità u l-orgini ta’ Ġesù.
Kien dan l-episodju li fetah
il-bibien għal tant studji fuq
l-orgini ta’ dan l-Evangeltju
f’rabta mal-fażijiet differenti li
minnhom għaddiet il-komunità
ta’ San Ġwann.³³ F’dan l-episodju
ninnutaw żewġ movimenti
opposti. Min-naha għandna lir-
raġel li twieled ġhama, li mid-
dlam jibda jagħmel progress
sakemm jgħaddi għad-dawl veru
billi jagħraf u jemmen f’Ġesù
bhala Bin il-bniedem. Min-naha
l-oħra, għandna ‘il-Lhud’ li
għalkemm jgħidu li jaraw, fil-fatt
mid-dawl jgħaddu għad-dlam
billi jibqgħu ma jemmnux li
Ġesù hu tassew il-mibgħut tal-
Missier.

Din il-kwestjoni li tibda fil-
Kapiltu 9 twassal sal-Kapiltu
10 fejn Ġesù jistqarr: “Jiena u
l-Missier aħna haġa waħda”

(10,30).³⁴ Mill-ġdid, quddiem
din l-istqarrija naqraw li “il-
Lhud reġgħu qabdu l-ġebel biex
iħaġġruh” (v.31).

Fiz-żewġ Kapitli li jmiss,
imbagħad, din it-tensjoni
tkompli teskala, tant illi meta
Ġesù ried jerga’ jmur il-Lhudija,
id-dixxipli qalulu: “Rabbi, il-
Lhud għadhom kemm kienu
qegħdin ifittxu li jħaġġruk, u int
rieġa’ sejjer hemm?” (11,8). Ġesù
izda jmur Betanja fejn qajjem lil
ħabibu Lazzru mill-mewt. F’dan
l-episodju, ir-Raba’ Evangelista
jippreżenta sentimenti differenti
meta jinfurmana li, filwaqt
li “ħafna mil-Lhud, li kienu
ġew għand Marija u raw dak li
għamel Ġesù, emmnu fih”, min-
naha l-oħra “xi wħud minnhom
marru għand il-Farizej u
qalulhom x’kien għamel Ġesù”
(vv. 45-46). Bhala rizzultat ta’
dan, is-Sinedriju jiehu deċizzjoni
formali li Ġesù kellu jmut
(v.53).³⁵

Konkluzjoni

F’dan l-artiklu ippruvajna
naraw li r-Raba’ Evangelista
juża’ l-kelma ‘il-Lhud’ bhala
kategorija letterarja. ‘Il-
Lhud’ jirrapprezentaw dawk
li minkejja li raw tant sinjali
ta’ Ġesù, huma xorta waħda
baqgħu mēmmnux li Ġesù
hu l-Messija, l-Iben ta’ Alla.
Minkejja dan, ma kinux ftit
dawk li matul iż-żmien qraw din
l-użu tal-kelma ‘il-Lhud’ f’dan
l-Evangeltju f’termini razzjali,
b’mod li dan l-Evangeltju spicča
wżat bhala għodda kontra
l-poplu Lhudi.

Haġa bħal din tibqa’ tifthilna
għajnejna li l-Evangeltji rridu

nippurvaw naqrawhom fil-kuntest storiku li fihom inkitbu. Meta aħna ninsew dan, allura faċilment li nitbeġħdu mill-intenzjonijiet li għalihom inkiteb dan l-Evangēlju jġifieri, “sabiex intom temmnu li Ġesù hu l-Messija l-Iben ta’ Alla, u biex bit-twemmin tagħkom ikollkom il-ħajja f’ismu” (20,31).

Referenzi

1 Ara, per eżempju l-istudju ta’ JOHN ASHTON, *The Jews in John*, in *Studying John, Approaches to the Fourth Gospel*, Oxford 1994, 36-70.

2 Dwar din id-distinzjoni u aktar ara, JOHANNES BEUTLER, *Judaism and the Jews in the Gospel of John* (= Subsidia Biblica 30), Roma 2006, 145-157.

3 Fuq din l-akkuża kontra dan l-Evangēlju, ara l-ġabra ta’ studji, *Anti-Judaism and the Fourth Gospel*, edited by Reimund Bieringer et al., Louisville 2001.

4 Ara l-pożizzjoni tal-Knisja fuq hekk miġbura fid-Dokument, THE PONTIFICAL BIBLICAL COMMISSION, *The Jewish People and their Sacred Scriptures in the Christian Bible*, Vatican 2002.

5 Ara, per eżempju, U. C. VON WAHLDE, *The Johannine ‘Jews’: A Critical Survey*, in *New Testament Studies* 28 (1981/2) 33-60.

6 M. LOWE, *Who are the ‘Ioudaioi?’* in *Novum Testamentum* 18 (1976) 101-130.

7 Ara RUDOLF PESCH, *Antisemitismo nella Bibbia?*

Indagine sul Vangelo di Giovanni (= Giornale di Teologia 328), Brescia 2007.

8 Studju reċenti li jitratta dan is-sugġett huwa dak ta’ JOHN CONNELLY, *From Enemy to Brother. The Revolt in Catholic Teaching on the Jews 1933-1965*, Cambridge 2012.

9 Din l-espressjoni kien hareġ biha Klement ta’ Lixandra u hija kkwotata f’Ewsebj u minn Ċesarija, *Historia ecclesiastica* 6.14.5.

10 Il-pijunier ta’ dawn l-istudji huwa J. L. MARTYN, *History and Theology in the Fourth Gospel*, New York – Evanston 1968; Nashville 2^a 1979.

11 Fost il-ħafna studji fuq din il-pożizzjoni ara, M. C. DE BOER, *Johannine Perspectives on the Death of Jesus* (= Biblical Exegesis & Theology 17), Kampen 1996.

12 Fuqa dan l-argument ara, per eżempju, CELESTINO G. LINGAD, JR., *The Problems of Jewish Christians in the Johannine Community* (= Tesi Gregoriana Serie Teologia 73), Roma 2001.

13 Dwar dawn it-temi ara, ANTHONY TYRRELL HANSON, *The Prophetic Gospel, A Study of John and the Old Testament*, Edinburgh 1991.

14 Fuq it-tema tat-Tempju fl-Evangēlju skont San Ġwann ara l-istudju ta’ Alan R. Kerr, *The Temple of Jesus’ Body. The Temple Theme in the Gospel of John* (= Journal for the Study of the New Testament Supplement Series 220), Sheffield 2002.

15 Għal ġabra tajba ta’ studji fuq il-Kapitlu 6 ta’ San Ġwann li jinkludi wkoll bosta ideat fuq il-kuntest bejn il-manna u l-hobż ħaj nieżel mis-sema, ara, *Critical Readings of John 6*, edited by R. Alan Culpepper, Leiden 1997.

16 Studju klassiku fuq dan l-argument huwa dak ta’ WAYNE A. MEEKS, *The Man from Heaven in Johannine Sectarianism*, in *The Interpretation of John*, edited by John Ashton, Edinburgh 2^a 1997, 169-205.

17 Ara Ġw 2,13; 11,55.

18 Ara Ġw 5,1; 6,4; 7,2.

19 Ara Ġw 7,19.

20 Ara Ġw 8,39-44.

21 Ara Ġw 5,39-40; 10,31-39. Ara l-istudju ta’ C. J. A. HICKLING, *Attitudes to Judaism in the Fourth Gospel*, in *L’Évangile de Jean, Sources, Rédaction, théologie* (= Biblioteca Ephemeridum Theologicarum Lovaniensium XLIV), Leuven 1987, 347-354.

22 Ara Ġw 10,31-39.

23 Fuq dawn it-testi Kristologiċi f’rabta mal-kontroversja mal-‘Lhud’ ara, A. E. HARVEY, *Jesus on Trial, A Study in the Fourth Gospel*, London 1976.

24 Għal aktar taġġir fuq kif il-Kristologija tar-Raba’ Evangēlju hija r-rifless tal-istadji differenti tal-kompożizzjoni tar-Raba’ Evangēlju u tal-istorja tal-komunità ta’ San Ġwann li kienet f’konfront mal-‘Lhud’ ara, JOHN PAINTER, *The Quest for the Messiah. The History, Literature and Theology*

of the Johannine Community, Edinburgh
1993, 214-255.

25 Fuq dan l-argument, ara, MARIDA
NICOLACI, *Egli diceva loro il Padre, I
discorsi con i Giudei a Gerusalemme
in Giovanni 5-12* (= Studia Biblica 6),
Roma 2007.

26 Fost l-istudji fuq l-Ironija fir-Raba'
Evangelju, ara, R. ALAN CULPEPPER,
*Reading Johannine Irony, in Exploring
the Gospel of John, In Honor of D.
Moody Smith*, edited by R. Alan
Culpepper and C. Clifton Black,
Louisville-Kuntucky 1996, 193-207.

27 Ara per eżempju, Ġw 1,47.49; 3,10;
12,13.

28 Ara Ġw 6,2.5.22.24.

29 Fuq kif 'il-Lhud' jiġu pprezentati
fid-diskors fuq il-hobż haj, fil-Kapitlu
6, ara, HELEN C. ORCHARD, *Courting
Betrayal, Jesus as Victim in the Gospel
of John* (= Journal for the Study of the
New Testament Supplement Series
161), Sheffield 1998, 117-133.

30 G. R., BEASLEY-MURRAY, *John*
(= *Word Biblical Commentary* 36),
Waco/Texas 1999, 106, jissuġġerixxi
li r-referenzi għal-Lhud fi Ġw 7,1.13
jiffurmuw *inclusio*, biex b'hekk din
is-silta sservi ta' introduzzjoni għan-
narrattiva ta' wara.

31 Fuq ir-rwol 'tal-Lhud' fil-Kapitlu 8 u
kif dawn hawnhekk jiġu msejja bhala
'ulied ix-xitan' ara, SIGFRED PEDERSON,
Anti-Judaism in John's Gospel: John 8,
in *New Readings in John, Literary and
Theological Perspectives. Essays from
the Scandinavian Conference on the
Fourth Gospel in Arhus 1997*, edited by
Johannes Nissen – Sigfred Pederson
(= Journal for the Study of the New
Testament Supplement Series 182),

Sheffield 1999, 172-193.

32 Ara l-kliem li l-Mulej Alla jtenni
lil Mosè fid-dehra tas-sigra taqbad
tal-ghollieq f'Èz 3,14. Għal studju
tajjeb fuq is-sentenzi ta' Ġesù li
jibdedw bil-kliem: "Jiena Hu", ara,
RICHARD BAUCKHAM, *Monotheism
and Christology in the Gospel of John,*
in *Contours of Christology in the
New Testament*, edited by Richard N.
Longenecker, Grand Rapids/MI 2005,
148-168.

33 Fost l-istudji li juru kif il-Kapitlu 9
ta' San Ġwann jirrifletti l-konflitt bejn
il-komunità ta' San Ġwann u s-Sinagoga
jew il-Lhud, ara, D. RENSBERGER,
*Johannine Faith and Liberating
Community*, Philadelphia 1988.

34 L-istqarrija fi Ġw 10,30 għenet
lill-Knisja biex tibni l-argumenti
sodi li waslu biex tiddikjara b'mod
uffiċjali d-Divinità ta' Ġesù Kristu
quddiem l-ereżija tal-Arjani li kienu
jiċhdu d-divinità ta' Ġesù Kristu. Fuq
l-iżvilupp ta' dan it-test u testi oħra
mill-Evangelju skont San Ġwann
fil-istorja tad-Duttrina tal-Knisja ara,
SARA PARVIS, *Christology in the Early
Arian Controversy: The Exegetical
War*, in *Christology and Scripture,
Interdisciplinary Perspectives* (= Library
of New Testament Studies 348),
edited by Andrew T. Lincoln - Angus
Paddison, London-New York 2007,
120-137.

35 Fuq ir-relazzjoni tal-Kapitlu 11
mal-Kapitlu 12 fejn naqraw dwar id-
decizjoni formali tal-'Lhud' biex joqtlu
lil Ġesù, ara, LUCIO CILIA, *La Morte di
Gesù e l'unità degli uomini* (*Gv 11,47-
53; 12,32*), *Contributo allo studio della
soteriologia giovannea* (= Supplimenti
alla Rivista Biblica 24), Bologna 1992.